

2. oldal

* Német tűzoltókocsit adományoztak Székelyhídnak

3. oldal

* Megnyílt az új háziorvosi rendelő Csokalyon

4-5. oldal

* XVII. Érmelléki Ősz - képekben

Építési kezdték az inkubátorházat

Uniós támogatással segítik és ösztönzik munkahelyteremtésre a székelyhídi vállalkozókat

Gönczi József

Béres Csaba polgármester és Szabó Ödön megyei tanácsos az építkezés helyszínén felavatott tábla előtt

* Megtartották a Határ menti inkubátorház és üzleti szolgáltatói központ létrehozása elnevezésű projekt nyitókonferenciáját Székelyhídon. Ennek a programnak célja az együttműködésbe bevont térség közös fejlesztésének elősegítése érdekében a határ menti térségben élő embereket, közösségeket és gazdasági szereplőket közelebb hozni egymáshoz. A projektet a székelyhídi önkormányzat, a Bihar Megyei Tanács, a Romániai Vállalkozásokért Egyesület (ROVE) és a Hajdú-Bihar Megyei Vállalkozásfejlesztési Alapítvány valósítja meg az Európai Unió támogatásával a Magyarország-Románia Határon Átnyúló Együttműködési Program 2007-2013 keretén belül. Társfinanszírozók az Európai Regionális Fejlesztési Alap, valamint a két érintett ország.

A februárban induló előkészületek után a tulajdonképpeni kivitelezés szeptember 22-én, csütörtökön kezdődött el, amikor az építkezés helyszínén táblát avattak és időkapcsolót helyeztek el. Beszédet mondott Béres Csaba, Székelyhíd polgármestere, majd Kalapáti Magdolna, az együttműködési

program igazgatója részletezte a határ menti pályázati programokat, az eddig elért eredményeket és az új kiírás gazdasági fejlesztési vonatkozásait. A városi múzeum aulájában zajló nyitókonferenciát és sajtótájékoztatót megnyitó Béres Csaba polgármester elmondta, hogy az önkormányzat által megvalósított projektek nem véletlenszerűek, nem esetlegesek. Hozzátette, 2009-ben sikerült megvalósítani Székelyhíd hosszú távú fejlesztési stratégiáját, ennek alapján tudatosan pályáznak, építkeznek a városban. A városvezető hangsúlyozta, hogy szervesen illeszkedik a város fejlesztési programjába az Inkubátorház és Vállalkozásfejlesztési Központ megvalósítása is, hiszen az egyik legégetőbb probléma napjainkban környékünkön a munkahelyteremtés, ami nem jön magától. „A munkahelyeket a vállalkozások teremtik, amelyek csak és kizárólag akkor és oda érkeznek», ahol megfelelő körülményeket találnak. Ez épp olyan, mint mikor azt szeretnénk, hogy leszálljanak a repülő a településünkön. El is kezdünk tárgyalni a pilótával meg a légitársasággal, de nem fog

összejönni, mert először leszállópályát, repülőteret kell építeni, és csak azután van esélyünk a sikerre” – fogalmazott Béres Csaba.

A Bihar Megyei Tanácsról mint támogatópartnerrel és az intézmény projektben betöltött szerepéről Szabó Ödön tájékoztatót. Az RMDSZ-es megyei tanácsos kiemelte, hogy Bihar megyében Székelyhíd város önkormányzata kezdeményezte és nyerte meg a legtöbb projektet, viszont ebben a nehéz gazdasági és bonyolult politikai környezetben ezek a tervek elég döcögösen haladnak a megvalósulás felé. Őt követően Bistey Judit igazgatóhelyettese mutatta be az általa képviselt Hajdú-Bihar Megyei Vállalkozásfejlesztési Alapítványt. Végül az inkubátorház működését Nagy Gábor a Romániai Vállalkozásokért Egyesület elnöke magyarázta el az érdeklődőknek.

Két helyi illetőségű fiatal vállalkozás képviselői már a rendezvényen jelezték, hogy igényt tartanak az inkubátorház által nyújtott lehetőségek kiaknázására. A konferencia kötetlen beszélgetésekkel egybekötött állófogadással zárult.

Pap Enikő

Kitakarították a Nyúlasi árkot

Az utóbbi két évtizedben nem tisztították meg a Hegyközszentmiklós fölötti tározó vízlevezetőjét

* Kitakarította a Nyúlasi árkot a Körös-vidéki Vízügyi Igazgatóság és a székelyhídi önkormányzat az érolaszi és hegyközszentmiklói lakosság közreműködésével a nyár folyamán. A Védi tóból ereszkedő, mindkét falut érintő, a Szentmiklós fölötti tározó vizét leengedő folyóárok megtisztításának kérdése az Érolaszi és Hegyközszentmiklós korábban tartott lakossági fórumok alkalmával a leggyakrabban felvetett probléma volt.

A szentmiklósiak elmondása szerint a fent említett patakot már több mint húsz éve nem takarították, amit mi sem bizonyít jobban, mint hogy a közepén fűzfák, nyárfák nőttek. Ennek eredményeként tavasszal hóolvadás után, vagy egy-egy nagyobb esőzés alkalmával a patak kiöntött és elárasztotta a körülötte lévő földterületeket.

A jelzett gondokról a lakossági fórumokon értesülő Béres Csaba polgármester kezdeményezte a Nyúlasi árkok takarítását a Körös-vidéki Vízügyi Igazgatóságnál. Az akció eredményeként majdnem a szentjóbói határtól a gátig,

valamint a völgy soron sikerült az árkok kiásni. Érolasziiban a legtöbb panasz a Sídoldal környékére vonatkozott, itt is hasonlóképpen rendbetették az árkokat a faluhatártól kezdve egy néhány száz méteres szakaszon, így összesen körülbelül 2,5-3 kilométernyi szakaszt sikerült teljesen problémamentesen tisztítani. Az akcióban a falvak lakosai is aktívan részt vettek, megtisztították az árkok szélét, kivágták a fákat, így a vízügyi igazgatóság által kiküldött gép feladata már csak a tényleges árkoktakarítás maradt.

A fenti eset jól szemlélteti a lakossági fórumok fontosságát (elmúlt években számos alkalommal szerveztek ilyen jellegű találkozót mind Székelyhídon, mind pedig a hozzá tartozó falvakban). Ezek a fórumok elősegítik a városvezetőség és a településen élők közötti jobb kommunikációt, keretükben olyan problémákat is szóvá lehet tenni, melyek sokszor nem is jutnak el az illetékesekig, a gondok minél hamarabb történő megoldása érdekében.

P. E.

„De nehéz az iskolatáska...”

Megszólalt a tanévkezdő csengő Székelyhídon is

* Egyaránt átértékelték a kicsik és nagyok a régi dal igazságát, mikor szeptember 12-én 9 órakor megszólalt az ideai tanév első csengőszava Székelyhídon. S bár együtt dúdolgatta mindenki, hogy ugyan bizony elég nehéz is az az iskolatáska, de legalább az ezt követő „ilyen szép napos délelőtt” kezdetű sor is bevált, és kivételesen most nem mosta el az eső a tanévnyitót.

Idén kicsit mindenki egyszerűbben fogalmazott, így a beszédek is rövidek és velősek voltak, ezzel igen diákbáráttra sikeredve. Ezzel esett régi gyerekkorok emlékeiről, intelmekről és a papi áldás sem maradhatott

el, amit dr. Gavrucza Tibor nyugalmazott református lelkész tett be mindannyiunk tarisznyájába útraváloú az új tanévre. Szót kapott az igazgatóság, Béres Csaba polgármester, Lakatos Péter RMDSZ-es parlamenti képviselő és még a helyi rendőrőrnök is jelen volt, hogy az ideai évben is elővigyázatosságra intsen mindenkit.

A kezdődő tanév mondanivalóját talán a legjobban Olimpia Gherman aligazgató fogalmazta meg, aki Arisztotelész szavait idézte a diákoknak: bár „a tudomány gyökerei keserűek, de a gyümölcsei édesek”.

Folytatás a 3. oldalon

A Kaszoni Kft. autóbuszainak menetrendje

7.00	12.00	15.15	Hegyközszentmiklós	11.13	14.58	18.58
7.15	12.18	15.23	Székelyhíd	11.05	14.50	18.50
7.24	12.24	15.29	Nagykáglya	10.59	14.44	18.44
7.30	12.30	15.35	Díószeg	10.53	14.38	18.38
7.32	12.32	15.37	Janka	10.51	14.36	18.36
7.37	12.37	15.42	Félegyháza	10.46	14.31	18.31
7.42	12.42	15.47	Tamási	10.40	14.25	18.25
7.45	12.45	15.50	Kügypuszta	10.38	14.23	18.23
7.50	12.50	15.55	Bihar	10.33	14.18	18.18
7.59	12.59	16.04	Nagyvárad	10.15	14.10	18.00

Német tűzoltókocsi Székelyhídnak

Városunkban is szeretnék létrehozni az önkéntes tűzoltó-egyesületet

Tűzoltókocsit adományozott a székelyhídi önkormányzatnak az a németországi küldöttség, amely augusztus 21-én látogatott el hozzánk.

* A tizenkét tagú küldöttség a bajorországi Kirchdorf városából érkezett Kovács János egykori székelyhídi plébános vezetésével. Tagjai között számlálta Kirchdorf polgármesterét, tanácsosait és tanácsosnőit, valamint azok családtagjait is.

János atya elmondása szerint Németországban hagyománynak számít az önkéntes tűzoltóság, és a gyerekek kiskoruktól kezdve kiképzésben részesülnek, hogy felnőttként jó és felelősségteljes tűzoltóvá válhassanak. A küldöttség tagjai is mind az ottani önkéntes tűzoltó-egyesület tagjai. Ajándékuknak nem titkolt célja, hogy nálunk is hagyományt teremtsenek az önkéntes tűzoltóságnak.

A tűzoltókocsi felvirágozva érkezett a határátkelőnél már türelmetlenül várakozó székelyhídi küldöttség tagjai elé. Voltak itt kicsik, nagyok és mindenki gyermeki ámulatba esett, mikor először megpillantotta a piros szépséget. Egy igazi sztárhoz illően fotósok hada várta a kocsit, nézegették, próbálgatták és igazán nagy volt az öröm. A fáradt külföldi vendégeket meleg vacsora és puha ágyak várták, hogy erőt

gyűjthessenek a másnapi városnéző programhoz, mely során megtekintették az iskolát, sportcsarnokot, templomokat és a felújítás alatt álló Stubenberg-kastélyt.

Ugyanezen a napon tartották a hivatalos átadó ceremóniát is. Béres Csaba polgármester elmondta, hogy ez egy álom megvalósulása, melyet két éve dédelgetnek, és Kovács János közreműködése nélkül nem is valószínűsíthető volna meg.

A kocsi egyelőre a Pro Székelyhíd Egyesület tulajdonába fog kerülni, akik remélhetőleg hamarosan átadják majd, az újonnan alakuló Székelyhídi Önkéntes Tűzoltó-egyesületnek. Városvezetőnk hozzáfűzte, hogy az elkövetkező hónapokban országos szinten egy hónapos katasztrófavédelmi képzéseket tar-

nak majd, melyek céljai közt többek közt önkéntes tűzoltó-egyesületek megalapítása is szerepel.

Ezután Kirchdorf polgármestere mutatta be jobban az ajándékot. Ez a kocsi 26 évet szolgált Seibersdorf (egy Kirchdorffhoz tartozó kisebb település) tűzoltó-egyesületénél, és mindig jól végezte a munkáját. Víz-tartályt nem tartalmaz, ezért az utcai tűzcsapokra csatlakoztatva tudják majd használni a jövő tűzoltói. Beszédét egy tűzoltómondással zárta: „Kevés bevetést és hasznos munkát!”

A két város polgármestereinek beszéde után megtörtént a hivatalos kulcsátadás, ezután pedig az érdeklődők szemügyre vehették és kipróbálhatták az új járművet.

✎ Ványa Blanka

Kirchdorfi vendégek és székelyhídi vendéglátóik

Átérkezett a tűzoltókocsi a határon

Új testvérfalu-kapcsolat

Hegyközszentmiklós képviselője, Mocsár László (balra) után Szanda polgármestere, Rugáné Pongrácz Mária látja el kézjeggyel a testvérfalusi viszonyt létrehozó okmányt

* Testvér-települési kapcsolatot létesített Hegyközszentmiklóssal (illetve a felvidéki Leszenyével) az észak-magyarországi Szanda település (Nógrád megye). A kapcsolat nem csak formális jellegét bizonyítja az is, hogy a helységek képviselői több alkalommal is meghívót kaptak a másik falu eseményeire. A szentmiklósiak például június 1-én

a színjátszócsoporthal-gyermeknap rendezvényen, valamint a Mária-napi búcsún; alkalmunk nyílt jobban szemügyre venni a települést, a falu tájházát. A magyarországiak is viszonzták a látogatást, valamint ígéretet kaptunk a további látogatásokra. A kezdet ígéretes – remélhetőleg a folytatás is hasonló lesz.

✎ B. I.

Élet-halál mese

Német Andrea

Ha kigurulunk lassan a zöld

mesékből

Négykerekű csodánkkal,

S csak egy üvegszemű kutyá bólogat
Egyhangúan az élet dolgaira.

Ha nem ámitjuk egymást többé
Igazsággal-fonákkal,

S bízzuk az életünket bátran

az idő fogaira

Akkor eljutunk tán az örök kékségbe,

S egy nagy hajóra,

Mely mindönkkel egyszerre

boldogan süllyed majd el.

„Rózsafüzér királynéja, tiszta szűz!”

Tempfli József püspök és Bójte Csaba testvér is jelen volt a székelyhídi katolikus templom búcsúján

Templombúcsúra gyűlt össze Székelyhíd város apraja-nagyja a Szűz Mária ünnep alkalmából a helyi római katolikus templomban augusztus utolsó vasárnapján. A búcsúünnep fő celebránsa Tempfli József nyugalmazott püspök volt.

* Az idei évben is sokan összegyűltek, hogy családjaikkal, barátaikkal, ismerőseikkel együtt dicsérhessék az Urat. A búcsúünnepség nagy érdeme, hogy minden évben kicsit közelebb hozza egymáshoz az embereket. Hazatérnek a messzebb élő rokonok, ismerősök, körülülük az ünnepi asztalokat, ezáltal még szebbé téve a Mária ünnepet.

Az összetartás fontosságára és a kölcsönös segítség erejére először Tempfli József nyugalmazott püspök hívta fel mindenki figyelmét. Gondolatatait a helyi Szent Ferenc-alapítvány kiskórusa vonta megfelelő keretbe, akik Angéla kántornő segítségével megadták az alaphangot a szentmise fő üzenethordozójának és védnöküknek, Bójte Csaba ferences szerzetesnek.

Csaba testvér a tőle megszokott egyszerűséggel szólt az emberekhez és

mindenki arcára mosolyt csaltak szavai. Nemes egyszerűségében mindenki érezte, hogy valami igazat, tisztát hall, beszéde kiragyogott a mívesen megfogalmazott köszöntők közül és úgy csillogott, mint a szénben rejlő gyémánt.

A történetek igen egyszerű hétköznapi dolgokról szóltak. Jézusról, aki miután megérkezett földi útjára, nem bíraskodni és elítélni jött miniket, hanem egy mosoly volt a válasza az összes bűnünkre és minden nyomorúságra. Nem volt sem internet, sem televízió, de mégis az emberek meglehetősen éltek, mint manapság, örülni tudtak annak amijük volt, két kezükkel dolgoztak meg mindenért. Bójte szerint a válasz ilyen egyszerű minden kételyünkre, panaszuinkra: tudjunk örülni egymásnak, családunknak, tudjuk értékelni, hogy meleg étel kerülhet minden nap az asztalunkra, mert az idő rövid, hamar elszakít minket egymástól. Jézus Krisztus válasza a világ gondjaira egyszerű élete volt, mely példaértékű kellene, hogy legyen mindannyiunk számára.

Gondolatait a testvéregyházak képviselőinek áldásai követték: Antal

Ciprian az ortodox, Balla Frigyes a baptista, Erdődi Endre a görög katolikus, Jakó Sándor Zsigmond, Forró Csaba és Gavrucza Tibor a református felekezetek nevében mondtak áldást, utóbbi felvállalva a helyi evangélikusok képviselőjét is. A szentmise Bodor Zoltán helyi plébános köszöntőbeszédével zárult, aki háláját fejezte ki a vendégek részvételéért. Külön köszönetet mondott Bójte Csabának, aki a templom mellett omladozó Stubenberg-kastélyt védőszárnyai alá vette és egy nemes cél érdekében kívánja állítani a gyermekotthonná alakítandó épületet.

A szentmise után a templom falába vésett kő tábla előtt emlékeztek meg a bátor hazafira, Simonyi József óbesterre, akinek emléktáblája előtt Béres Csaba polgármester és Emődi Dániel, a debreceni Pro Patria Alapítvány elnöke méltató szavai után koszorúkat helyeztek el. Az ünnepség hangulatát a székelyhídi Búzavirág Népdalkör énekesei és Nagy Csaba tárogatón való játéka pezsdítette, akik a végén a publikumot is dalra fakasztották, így mindenki énekszóval az ajkán indulhatott haza az ünnepi asztalokhoz.

✎ Ványa Blanka

„De nehéz az iskolatáska...”

☞ **Megszólalt a tanévkezdő csengő a székelyhídi Petőfi Sándor Elméleti Líceumban**

☞ Ifj. Major Lajos

Folytatás az 1. oldalról ☞

Tehát fel a fejjel, idén is sok munka vár mindenkire, de ha a gyümölcsök beérnek, meghozzák majd a várva-várt eredményeket és örömet.

Ez az évnyitó egy kicsit a búcsú és az új kezdetek éve is a székelyhídi tanügyben: több évtizedes pedagógusi pálya után ugyanis Hegyesi Viktor líceumigazgató az idei tanév végén – szavaival élve – „elballag majd a végzősökkal”.

☞ Ványa Blanka

☞ **Új tanév, új igazgatóság a székelyhídi óvodában**

Új igazgatót hozott a székelyhídi óvodába az új tanév Elekes Anna Gyöngyi óvónő személyében. Első hivatalos beszéde elején talán ő is ugyanúgy izgult, mint a szülei kezét szorongató kisovisok, akik először érkeztek az óvodába, és bátortalanul, kicsit gyanakodva pislogtak körbe az anyukájuk szoknyája mellől. De az izgulás nem tartott soká, így az új igazgató egyszerű és őszinte szavai pár pillanat múlva már bátran csengtek az óvoda udvarán. Elekes Anna Gyöngyi elmondta, hogy egy közösséget nem a hatalmas anyagi támogatások, hanem az egyszerű szoros emberi kapcsolatok visznek előre. Jó példaként említette a szülői összefogást, mely a Malom utcai napköziben is két lebetonozott, leparkettezett és kifestett termet eredményezett. Reményei szerint mindez csak egy jó kezdet, mely felé megtették az első lépéseket és ezen az úton sikerül majd tovább is haladniuk. Sok sikert és kitartást kívánunk a tervek megvalósulásához!

Míg az elsősöknek most kezdődik az iskola, a XII. osztályosok az érettségi közeledik

☞ **„Meglepetések” Érköbölkúton**

A megszokottól kicsit eltérően zajlott Érköbölkúton az évnyitó. Az első meglepetés mind a szülőknek, mind pedig a diákoknak az volt, hogy Oláh Éva tanító néni helyett – aki 2005 óta volt megbízott igazgató – most Zsigmond Levente tornatanártól újonnan kinevezett megbízott igazgatótól hallhattuk a nyitóbeszédet. Az összegyűltekkor kapták fel másodjára is a fejüket, mikor az iskola új vezetője a tanügyminiszter utasítását tolmácsolta, mely szerint el kell énekelni a román himnusz első szakaszát. A félnék, gyenge hangcskák és a szöveget tankönyvből kileső szemek arról árulkodtak, hogy bizony nem tegnap volt az, amikor diákjaink utoljára énekeltek államunk himnuszát. Ezt követően Zsigmond Levente köszöntötte a szülőket, di-

ákokat, osztályfőnököket, tanárokat és az iskola többi alkalmazottját, akiknek megköszönte, hogy rendezett, tiszta iskola várta vissza a tanulni vágyókat. Hozzátette, a két óvodai csoport az új épületből a régibe költözött, s helyükre a másodikosok és a negyedikesei költözhetnek, így minden iskolás ugyanabban az épületben kezdheti meg a tanévet. Ezután Oláh Éva elmondta, egyáltalán nem sajnálja, hogy helyét át kellett adnia egy fiatalabb munkatársnak, s hogy így legalább többet foglalkozhat majd újonnan kapott elsőseivel. Végül egy saját versével búcsúzott, melyet tapsal jutalmaztak a jelenlévő szülők, diákok, munkatársak. Végül Czondi István, a falu lelkésze kérte áldását az új tanévre, minek utána minden diák elfoglalta régi, avagy új osztálytermét.

☞ Pap Enikő

☞ **További tanévnyitók**

A lelkes nebulók Csokalyon, Érolasziban, Hegyközszentmiklóson is iskolatászákkal a hátukon hallgatták végig az intézményve-

zetők beszédeit, melyben sikeres tanévet kívántak minden diáknak. A falvak lelkészei is megtisztelték jelenlétükkel a megnyitót és Isten áldását kérték az új tanévre.

☞ Ér hangja

Megnyílt az új háziorvosi rendelő Csokalyon

☞ **Dr. Csordás Csaba és asszisztense minden munkanapon fogadja a betegeket**

☞ Új háziorvosi rendelőben fogadhatja dr. Csordás Csaba és asszisztense, Mészáros Csilla a csokalyi betegeket augusztus közepétől kezdődően.

A doktor úr Székelyhídról jár ki, heti öt (!) alkalommal, délelőtt vagy délután (hétfőn, csütörtökön és pénteken 8-13, illetve kedden és szerdán 13-18 óra között). „Ez az órarend mindaddig marad érvényben, amíg befejeződik a nagykányai rendelő felújítása, azután a két település között fogok ingázni” – közölte lapunkkal dr. Csordás Csaba, akitől azt is megtudtuk, hogy jelenleg már több mint 600 beteg van.

Akik át szeretnék iratkozni hozzá, információért személyesen a rendelőben hozzá fordulhatnak vagy ellátogathatnak a www.cmiciocaiia.co.cc honlapra is.

A volt községháza épületét 2008-ban kezdték el felújítani a székelyhídi önkormányzat költségvetéséből, valamint a Bihar Megyei Tanács hozzájárulásából. A munkálatok a tetőszerkezet javításával és a kémények felújításával kezdődtek meg, majd az ajtók és ablakok kicserélése következett. Ezen kívül a régi elkorhadt padlót – már ahol volt egyáltalán – felszedték, lebetonozták a helyét, megtörtént a külső és belső vakolás, festés, a fürdőszobák felszerelése, végül felkerültek az új csatornák is. A teljesen megújult épületben működik az új háziorvosi rendelő, mely váróteremmel és mosdóval is áll a csokalyiak rendelkezésére.

Az orvosi rendelőn kívül meg két terem található az épületben, melyek közül az egyik gyűlésterem funkcióját tölti be, de akár kisebb rendezvények megszervezésére is tökéletesen alkalmas. A másik pedig egy 34 négyzetméteres terem, mely két részre lesz felosztva. Egyik részében gyógyszerár fog működni, míg a másik kiadásáról jelenleg tárgyalás folyik egy fogorvossal. Remélhetőleg hamarosan beszámolhatunk a gyógyszerár és a fogorvosi rendelő elindulásáról is, amely tovább könnyítené a csokalyi emberek életét.

☞ Csuka Tímea-Boglárka

Felújított házhelyi óvoda

Az szülők sokat segítettek az óvodaépület javításában

☞ Felújították a tanév kezdetére a házhelyi 4. számú óvodát. Szülők, nagyszülők, testvérek jöttek jó szívvel segíteni a betonozásban, a falak festésében és a szalagparkett lerakásában. Munkájukhoz hozzájárult az igazgatóság, Ormos Tímea óvónő, valamint a polgármesteri hivatal is. A tanév kezdetekor a kis óvodások így birtokba vehették a felújított termet. Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani mindazoknak, akik segítettek abban, hogy a gyerekek minőségi oktatásban és jobb körülmények között játszassanak és tanulhassanak.

☞ Ér hangja

Hibaigazítás

Az *Ér hangja* 2011. július–augusztusi számában megjelent *Angoltábor – második felvonás* című írásunkban tévesen közöltük a rendező intézmény nevét. Az angoltábort valójában a Pólinka Egyesület szervezte. A sajnálatos tévedésért az érintettek elnézését kérjük.

Lendületben: több száz csokalyi lakos egészségügyi ellátásáért felelnek

Élményekkel teli Érmelléki Ősz

Q Változatos programoknak örvendhetett a több ezer érdeklődő a rendezvénysorozaton

Fotók: Ifj. Major Lajos

Tomboló tömeg a szombat esti Neoton-koncerten

Fiatalos vidámság a sörsátrak árnyékában

Kezek a magasban: Csepregi Éva (a színpadon középen) és társai megérdemelték a többszöri tapsvihart

* Több ezren kapcsolódtak be a szeptember 1-4. között megszervezett XVII. Érmelléki Ősz rendezvénysorozatának különböző programpontjaiba. Lapunk olvasói idén is megjelentetett

különszámunkban, illetve a www.erhangja.ro honlapon on-line hírforumban tájékozódhattak az Érmelléki Ősz eseményeiről.

Ér hangja

Számos gyereket vonzott a vidámpark

Az ötvenéves házassági évfordulót ünneplő házaspárokat köszönti a város vezetése csütörtökön

Dévényi Tibi bácsi megmutatta: tényleg nemcsak a húsz éveseké a világ

Táncra perdített szerencsés érmelléki kiválasztottak a színpadon

Örökifjak: nem fog a kor a Korda György-Balázs Klári-páron

A Control Dance koreográfiája magáért beszélt

A kis karatésok erődemónstrációja

Fergeteges hangulat a TDC-től

Marandandó íjászhagyományok a Pusztai Farkasok bemutatásában

Zárásként lenyűgöző tűzijátéksodák ragyogták be Székelyhíd égét

Nyereményeket sorsolnak szerkesztőségünk képviselői a rendezvénysorozatra megjelentetett különszámunk szelvényei között

Díjeső a diákszínészeknek

Bemutatta első rövidfilmjét a Griffiti Dráma- és Filmműhely

* Hatvannál több fellépést és több rangos fesztiváldíjat tudhat maga mögött a székelyhídi Griffiti Dráma- és Filmműhely. Az idén hét éves csoport most a színház mellett a filmművészet terén is nyitott, hiszen első, *A kockás kabát* című rövidfilmjének – egyébként nagy érdeklődést kiváltó – bemutatóját a XVII. Érmelléki Ősz rendezvény-sorozatára időzítették. (A filmkritikánk az alábbiakban olvasható.)

A Griffiti egy szinte hihetetlen véletlennek köszönheti a megalakulását. A Petőfi Sándor-liceum diákjai 2004-ben egy diákszínjátós-fesztivál meghívásának tettek eleget, s az ott elért sikereken felbuzdulva a lelkes csapat tovább folytatta a tevékenységét, kisebb-nagyobb megszakításokkal. A csapat összetétele folyamatosan változik, a kisebbek felnőnek, az egyetemisták visszajárnak és mindez a csapat sokszínűségét erősíti – közölte Hevesi Zoltán István magyar szakos tanár, a csoport vezetője.

A kitartó munka meghozta a gyümölcsét, a Griffiti kétszer I. díjat és egy harmadik helyezést ért el a Partiumi Diákszínjátós Fesztiválon (PADIF), az Országos Diákszínjátós Fesztiválon (ODIF) egy első helyezést és a zsűri különdíját hozták el. Sikertől jól szerepelniük a Cellsdömölki Kárpát-me-

dencei Színházi Fesztiválon is, különdíjat és bronzminősítést érdemeltek ki. Továbbá nyertek Kiskunfélegyházán különdíjat, Székelyföldön egy regionális színházi fesztiválon öt kategóriadíjat, a Derecskén több megyét átfogó fesztiválon pedig I. díjjal és rendezői különdíjjal jutalmazták őket.

A filmbemutatón a csapat több tagját is kérdeztük, hogy mit jelent számukra a diákszínjátás. Az alapító tagok közül az időközben leérettségizett Berszán Tamás szerint több van benne, mint amit látnak az emberek. „A színház az önkifejezést jelenti számomra, saját magam megismerése, felfedezése, a környezetemnek minél szélesebb spektrumú megismerése. Egyszerűen más arculatot kap a világ egy bizonyos tudás után” – fogalmazott. Major Zsuzsa számára pedig a diákszínjátás „a mindent jelenti, itt ismertem meg a barátaimat, mai napig ők az én társaságom; azon is gondolkodtam, hogy a színházzal foglalkozzam a jövőben. Nagyon szeretem, ez az én világom”.

Az eredmények és diákszínjátósok szavai is bizonyítják, hogy ez a kis közösség eredményesen dolgozik, hogy ezeknek a fiataloknak fontos a minőségi munka, a valahova tartozás érzése.

✎ Ér hangja

Hevesi Zoltán István: igazi közösségre, igazi élményre lelnek itt a diákok

– Mit jelent számára ezt a csapatot irányítani? Hogyan éli meg mindezt?

– Egyszer egy tanár ismerősöm – aki már 30 éve a pályán volt – azt mondta, hogy azért foglalkozik diákszínjátással, mert nyelvtani szabályok tanításából kevés sikerélménye származhat az embernek. Tehát ez akár túlélésre is jó, vagy arra, hogy feltöltődjön az ember nap mint nap. Én azt hiszem, hogy olyan iskolákra lenne szükségünk, ahol szakítani tudunk a beidegződéseinkkel, ahol ilyen közösségeket lehet teremteni, mint akár a Griffiti, ahol minden gyerek egyformán fontos része a közösségnek, amit egyébként az iskolában nem él meg. Lehet, hogy egy kicsit idealistának tűnik, én abban hiszek, hogy valami újban van a folytatás, például lehet az egy közösen elkészített film. Nem azt mondom, hogy ez az egyedül üdvözítő út, hogy mostmár mindenki színjátással foglalkozzon, távolról sem, de valamivel foglalkozzon, kézműveskedjen, néptáncoljon, énekeljen,

zenéljen, a művészetnek van egy erős közösségteremtő ereje.

– Ön szerint mi vonzza ide a diákokat, a saját diákjait?

– Elsősorban az a közösségi tapasztalat, ami- ben részük lehet, és nem az irodalmi művek iránt érzett leküzdhetetlen vonzalom, persze az is, de elsősorban az, hogy itt igazi barátokra lel, igazi közösségre, igazi élményre. A közös játéknak megvan ez a z erős csoport alkotó hatása, és amit csinál, azt komolyan csinálja. A színjátásban meglehet tanulni az erős befelé figyelést, erős koncentrációt, az erős másokra való figyelést és utána ezt kamatoztatja a civil életben is. A gyerekek felelemelkednek a kicsinyességeken, számukra sokkal fontosabbak az emberi kapcsolatok... Az egyik legnagyobb dicséret, ami a Griffiti kapcsán ért, megerősített abban, hogy ezek szerint akkor itt etikai síkon is történik valami, olyan minőségi előrelépés, ami azt hiszem a legfontosabb.

✎ B. Cs.

A gyerekáruhától a felnőttkabátig

Griffiti: *A kockás kabát* (2011)

* Örök emberi kérdéseket feszeget *A kockás kabát* 24 diákszereplőjének látszat és valóság, a vélt és valós értékek, az egoizmus és altruizmus között bejárta útja. A főmotívummá emelt ruhadarab jelentéstartalmának metamorfózisait megrázó mimikával ábrázolják a különben néma alakok.

Liszt Ferenc *II. magyar rapszódia*jának ritmusai között kezdetben azt hihetjük, hogy a kockás kabát, mint irigylve vágyott státuszszimbólum birtokosát követi csorda módjára a fülig mosolygó, „boldog” sereg. Ám a néző nemsokára kapcsol, hogy a diákok sminkmosolya hamis. Az istenítés korántsem annak szól, akire éppen ráhullik a csodaöltözék, hanem magának a ruhadarabnak. A felruházott, majd a ruhából kipenderített fiú vágyakozó felfelé pillantása vagy lánynak a megtáncoltatott üres kabátra eső ijedt tekintete iránymutató. Ők már sejtik, hogy

amit addig igazságnak hittek, nem lehet való, diszharmonikus. Színlelt erényeik valójában álcázott bűnök - mondhatnák a nagy francia gondolkodóval, La Rochefoucauld-val együtt.

A többiek csak azután döbbennek rá helyzetük tarthatatlan voltára, amiután a kockás kabátot mohón izekre szétszaggatják. Ami nemrég úri jelkép volt, az szétszaggatva mit sem ér, mélységesen negatív, kiüresedett. A ruhadarabokat csalódottan eldobigáló fiúk-lányok kisompolygásával a modern vonalú, éles, elnagyolt vonású rajzok által határolt tér is személytelen ürességgé válik. (A filmet egyébként a Székelyhídi Ady Endre Kulturális Központ színpadán forgatták két éjszaka folyamán.)

És éppen ez a kiüresedés teszi lehetővé a megváltást, az igazság felé fordulást, a szereplőkben lappangó pozitív erények győzelmét. Nincs visszaút, a megoldást nem a ruhacafatok egy-

bavarrása jelenti, hanem a „jobb adni, mint kapni” erkölcsi magaslát felismerése. A kissé gyorsuló zenetempó mellett a teret újra elfoglaló, a kabátdarabokat egymás között osztogató fiatalok arcán lassan igazi mosoly dereng fel. Nem vetélytársak többé, nem céltalan gyerektömeg, hanem már szinte felnőttek, kik szembenéznek önmagukkal és csoportképbe állva valóban boldogan közvetítik felénk: megszületett a nagybetűs Közösség.

✎ E.

A kockás kabát – a Griffiti Dráma- és Filmműhely filmje, 10 perc, 2011. **Rendező:** Hevesi Zoltán István. **Eredeti forgatókönyv:** Kovács Ildikó. **Kép és vágás:** Kővári Szabolcs Olivér. **Zene:** Liszt Ferenc/LAGQ. **Szereplők:** a Griffiti 24 diákja. **Értékelés 1-5-ös skálán:** 4.

Nóta, tánc és minden, ami egy nagykágyai szüreti bálhoz kell

✎ Fotók: Szűcs Attila-Zoltán

* Zenével és tánccal ünnepelték meg a szüretet a nagykágyaiak. A faluban harmadik alkalommal tartották meg a szüreti táncosok találkozóját szeptember 10-én annak tanúbizonyságaként, hogy a szüret igazi ünnepnek és nem őszi munkának számít a magyar ember számára.

A délutáni felvonulás alkalmával a falubeli ifjak körbejárták a település utcáit, hogy tánccal és nótákkal hívogassanak mindenkit a szüreti táncosok esti találkozására, majd az azt követő bálra. A direkt erre az alkalomra felújított kultúrház udvara már messziről arról árulkodott, hogy érdeklődőkben idén sem lesz hiány, hiszen annyi autó állt az udvarán, amennyit csak ritkán szokás arra látni. S az autók között szépen feldíszített paripákkal és népviseletbe öltözött fiatalokkal is találkozhatott, aki arra tévedt.

Németh István, aki már évek óta a szüreti rendezvények főszervezője, nyitóbeszédében elmondta: a szüreti találkozó célja, hogy a különböző településeken élő fiatalok megtanulják, ellessék egymás nótáit, táncleírásait,

Megelevenedő hagyományos mozzanatok: egyre több falu csatlakozik a szüreti bál táncosok találkozásához

hiszen ezek minden faluban kicsit másképp hangzanak, másképp néznek ki. A jelenlevők ezután rázendítettek a *Kivicses-kavicsos...* kezdetű nótára, mely méltán vált Nagykágya himnuszává, majd a helybeli kicsik zenés, humoros előadását láthatták az érdeklődők, akik ekkorra már minden ülő- és állóhelyet elfoglaltak.

Olyanok is akadtak, akik a folyosó ablakából lesték az előadást, hiszen bent már nem volt hely. Őket követték az érolaszi, félegyházi és hodosi fiatalok tánci és nótái, majd a székelyhídi Kankalin néptáncgyűttes, akik nemcsak nótákkal és táncokkal, de furulyaszóval is megajándékozták a közönséget. A fellépők sorát a bihari-

ak zárták. A falvak előadásai között a nagykágyai fiatalok ismét elénekeltek azokat a nótákat, amelyekkel napközben a helybelieket hívogatták a bálba. A fellépések után a szervezők meleg bográcssal köszönték meg a fiataloknak a nótás perceket.

Ezután kezdődött el a tulajdonképpeni szüreti bál, melyben a zenét

a helybeli Buliszervíz nevű együttes szolgáltatta, és sor került az elmaradhatatlan bálkirálynő-választásra és szőlőharang-árverezésre is. A jó hangulatban lezajló bálban végre táncra perdülhettek és kedvükre nótázhattak azok is, akik eddig csak nézték, hogy a fiatalok miképp mulatnak.

✎ Pap Enikő

Kerekes Géza emlékének szentelték a tárlatokat

„Mindannyiunk tanár ura” „égi palettája mellől” figyelt a XVII. Érmelléki Ősz kultúrrendezvényére

„Sose búcsúzz el, minden új nap egy új remény,
Van, hogy elveszítesz mindent, mégis élj a holnapért!
Sose búcsúzz el, mert az éjszaka véget ér,
Újra eljön majd a hajnal, van, ki vár, hogy visszatérj!”
(Homonyik Sándor)

* Számtalan alkotó mutatta be műveit a székelyhídi múzeumban a nagyerdeműnek a XVII. Érmelléki Ősz rendezvénysorozat keretében szervezett tárlaton. Kerekes Zsuzsa különleges grafikái és képei, Csórján Melitta csodavilága és Czirják Enikő csipkescsodái mind csak emelték az esemény színvonalát.

De mégis mintha valami szomorúság ült volna meg az ünnepi mosolygó arcokon. Egy ismerős arc, hang mintha hiányzott volna a sorokból. Igen, idén sajnos Kerekes Géza képzőművész, tanár, vadász (és meg hosszasan sorolhatnánk a számtalan színt egy ezerarcú ember palettájáról), már nem vehetett részt a

megnyitókón. Ő csak égi palettája mellől figyelve nézett le ránk, kicsit huncutan és néha pironkodva a sok dicsérő szó hallatán.

A Kerekes Géza-emlékkiállítás keretbe vonta a többi tárlatot is. Az idei évet az ő emlékének szentelték és kis búcsúszertartás keretében emlékeztek meg rá képeivel körbezárva családtagjai, barátai, kollégái, ismerősei és a többi egybegyűltek. A búcsúszertartást Hevesi Zoltán magyar szakos tanár szaválata nyitotta, aki Kosztolányi Dezső *Hajnali részegség* című költeményével megidézte azt a végtelen egyszerűséget és alázatot, amellyel mindannyiunk tanár ura adózott a természetnek. Ezután Gonda Zoltán festőművész egyszerű baráti szavai és Balla Dóra gitárjátéka és énekei tették szívfacsaróan őszintévé. Mindenben megfogalmazódott a gondolat, hogy ezt a kiállítást és anyagot nem szabad megbontani és egybentartva kell megteremteni a megfelelő kereteket a továbbvitelére, megőrzésére és értékesítésére.

Bevallom, az énekek és versek mellett nekem mégis a legsebbebb egy lopva elkapott beszélgetés volt, amit a képek előtt járva-keelve fülhegyezve halottam meg. Egy néni épp arról beszélt a barátainak, hogy mennyi életöröm volt még nagybeteget is „tanár úrban”. Elmondta, hogy feltette a szokásos kérdést a hogylétéről érdeklődve és várta a fájó választ; egy hatalmas mosolyt kapott ajándékba. Azt mondta neki, hogy az élet csodaszép, és ezt bizonyítandó felemelt egy kavicsot az útról, melyen ezer színben tört meg az őszi napsugár.

Én azt kívánom, hogy ezzel az életörömmel és egyszerűséggel közelítsünk ezekhez a képekhez, melyekben mindenhová elrejtett önmagából egy aprócska darabot, amelyek felfedezésre várnak.

✂ Ványa Blanka

(Cikkünk a szeptemberi eleji *Ér hangja*-különszámban megjelent anyag újraközlése.)

„A közönség tartja életben slágereinket”

Harmincegy éve együtt a színpadon, változatlan lendületben a Korda György–Balázs Klári-páros

A tűzijáték roppogása után kellemes beszélgetés – a XVII. Érmelléki Ősz keretében szeptember 4-én megtartott koncertjük után Korda György és Balázs Klári mosolygva idézték fel pályájuk régmúlt pillanatait.

– Mi annak a titka, hogy hatalmas fesztiválokon a fiatalok imádják önöket?

– **Balázs Klári:** A Gyuri a színpadon a koncert alatt már említette, hogy nagyon közeli kapcsolatunk lett a fiatalsággal. Ugyebár ez a Sziget Fesztiválokkal kezdődött, aztán jött Gyurinak két olyan filmes szereplése, ami nagyon édes volt, és nagyon szerették a fiatalok. Aztán következtek a pókerközvetítések, amivel – úgy gondolom –, Magyarországon ő honosította meg a Texas holdem póktert. Nagyon boldog vagyok, hogy ott ülök a közvetítőfülkében mellette, és azóta én is megtanultam pókerezni, amit nagyon-nagyon élvezek. Tehát igazából a Sziget Fesztivál az (amit most is megrendeztek augusztusban), ami valami elképesztő siker volt. Teljesen új formában jelentünk meg, egy videokoncertet tartottunk, ami azt jelenti, hogy a háttérben mennek a régi klipjeink. Tehát mi énekeltük elől az egyik dalt és fönn a kivetítőn megy az eredeti, '87-ben vagy ki tudja mikor felvett klip. Imádták, imádták a közönség, a fiatalság és nagy tombolás volt.

– **Korda György:** Igazából ön is meggyőződhetett itt a helyszínen, hogy milyen hangulat van és itt tényleg vegyesen voltak fiatalabbak, idősebbek, középkorúak.

– **A családtagaik, közeli barátaiak mit szólnak az önök turnés életmódjához?**

– **B. K.:** Mindig mondják, hogy túl hajtjuk, túl hajszojuk magunkat. Én azt gondolom, hogy ezt, elnézés a kifejezésért, de fél fenékkal nem lehet csinálni. Vagy csináljuk, vagy egyáltalán nem csináljuk, de mi nagyon szeretjük azt, amivel foglalkozunk, nagyon szeretjük az embereket, a közönséget. Ezt nyilván érzik rólunk, hogy mi nem vesszük fél-

vállról, nekünk fontos, hogy ők jól érezzék magukat. Érzik, hogy szeretjük őket.

– **Nagy változtatásokat kellett vinniük az életükbe vagy a kezdetekben bevált rendszer szerint működik az, hogy a pályájukon így tudják tartani a lendületet?**

– **B. K.:** Azt gondolom, hogy addig kell ezt csinálni, amíg éneklés közben nem jut eszébe az embernek, hogy „Jaj, már fáradt vagyok!”. Akkor már nem szabad csinálni. Nekünk ez még soha nem jutott eszünkbe, noha a hét minden napja nagyon hajtós és nagyon pörgős. Kedd, szerda és csütörtök pókerközvetítés felvétel. Péntek, szombat, vasárnap koncertek, szóval igazából a hétfői nap marad ügyintézésre, nekem a háztartási munkák, bevásárlások és egyebek elintézésére. Ezt nem panaszként mondom, hanem ezt így be-rendeztük és ez így működik.

– **Önök hogyan menedzselik magukat? Van több munkatársuk, akik megkönnyítik a szervezést?**

– **B. K.:** Nem, mi így hárman dolgozunk. Tehát mi ketten és a technikus barátunk. Ugye a Gyuri elmondta, hogy ötvenhárom éve van a pályán, én harminckét éve. Az ember sok mindent megtanul. Akkor most jön valaki, aki odaáll, és azt mondja nekem, hogy „Te, az most nem lesz jó így.” Én ezt már tudom, meg ő is tudja. Azt gondolom, hogy annak kell menedzser, aki pályakezdő, és akinek meg kell mondani, hogy a színpadra nem megyünk fel koszos ruhában, sminkelünk, frizura, köröm, ezek az alapvető dolgok. Aztán elme-gyünk hangképzésre, tanulunk és egyebek.

– **K. Gy.:** Vagy más fajta szemszögből kell a menedzser, hogy kitaláljon létező és nem létező dolgokat, amivel úgy érzi, hogy most központba tudja állítani az illetőt.

– **B. K.:** Igen, ez valóban borzasztó.

– **K. Gy.:** Rengeteg ilyen énekesről, előadóról kitalálnak dolgokat, felröppentenek kacsákat. Azt hiszik, hogy ettől érdekes lesz valaki. Meg van olyan is, aki maga találja ki. A vége az, hogy egy szavát nem hiszik el. Tudja milyen ez? Mint amikor fuldoklik egy német turista a Balatonban és kiabál, hogy „Hilfe! Hilfe!”, és erre azt mondják neki, hogy „Tanulj meg magyarul!” Tehát nem hiszik el neki.

– **Az évek során mennyit változott a színpadi felkészülésükhöz való hozzáállásuk? Mondjuk több énekpróba vagy hasonlók?**

– **B. K.:** Nem, de az előadásmódban mindig igyekszünk megújulni.

– **K. Gy.:** Egyetlen egy dolog változott, mindketten sokkal jobban odafigyelünk a kondíciónkra, mert ahogy az évek múltán, az a teljesítmény, hogy három-négy dalt elénekelek, aztán fölveszem a pénzt, lemegegyek a színpadról, az nem buli. De ahhoz, hogy eljőjjünk ide Székelyhídra több száz kilométerre, adjunk egy ilyen koncertet, ahhoz már kondíció kell. Majdnem azt mondanám, hogy egy élsportoló erőnléte.

– **B. K.:** Nincs alkohol meg kialvatlanság.

– **K. Gy.:** Pontosan, emiatt az életvitelünkben sem engedünk meg kilengéseket.

– **Hogyan tudják életben tartani a legrégebbi slágereiket is?**

– **B. K.:** Nem mi, hanem a közönség tartja életben.

– **K. Gy.:** Mi legfeljebb annyiban tartjuk életben őket, hogy amelyiknek nagy sikere van azt feldolgozzuk újra, újra hangszereljük. Például újra felénekeljük a *Szeress úgy is, ha rossz vagyok* vagy a *Találd ki gyorsan a gondolatom* című dalainkat. Van olyan dalunk, amit én tizenhét éves koromban énekeltem először, és négy éve újra elővettük, újraénekeljük.

– **Magánéleti vagy szakmai alapokon alakult ki az önök előadó párosa?**

– **B. K.:** Igazából is-is. Én énekesnő voltam már, mikor felkértek a Gyuri egyik műsorába 1980 nyarán, ami most már 31 éve. Ott ismerkedtünk meg. Igazából szakmai találkozás volt először, és aztán turné végére szerelem lett a dologból. Valahogy így alakult, nem terveztük, nem volt

tudatos. Úgy érzem, nagyon összejöttünk az évek során. Egyébként a civil életben is és a zenei életben is nagyon sikeres alkotópáros lettünk.

– **Manapság merre járnak koncertezni?**

– **B. K.:** Magyarországon belül nagyon sokat koncertezünk. Mint ahogyan már említettem péntek, szombat, vasárnapunk ezzel van elfoglalva. Mondjuk előző nap épp két koncertünk volt különböző helyeken. Járunk külföldre is. Év elején voltunk az Egyesült Államokban, készülünk a svájci magyarokhoz, és megyünk Ausztriába egy síparadicsomba még az idén.

– **Pihenésre mikor szakítanak időt?**

– **B. K.:** Amikor koncert van és póker-verseny, mert érdekes ez, hogy már egy picit úgy néha össze van ez vonva, akkor arra koncentrálnak, akár milyen fantasztikus helyen járunk is. A pihenés az nekünk máskor van.

– **K. Gy.:** Inkább a téli hónapokban van ez, ha úgy adódik.

– **B. K.:** Hát volt már olyan, hogy elmentünk télen pihenni és koncert lett belőle, Floridában.

✂ Biró Orsolya

Neoton, ha szombat este táncol...

A közel kétórás koncert után interjút adott az Ér hangjának az együttes két tagja. Csepregi Éva készségesen válaszolt, később Végyári Ádám is bekapcsolódott a beszélgetésbe.

– Mennyire más színpadra lépni manapság, mint évtizedekkel ezelőtt?

– Csepregi Éva: Ez egy nehéz kérdés, de szerintem színpadra lépni mindig nehéz. Mindig megelőzi egy nagy elhatározás meg izgalom, mély lélegzet, mert azért két órán keresztül valamilyen formában szórakoztatni az embereket nehéz dolog, és egy improvizatív helyzet, mert nálunk ugye nincs koreográfia meg semmi ilyesmi. Azt hiszem, hogy mikor még fiatalabb az ember, kicsit könnyebbnek érzi a súlyát ennek. Most már jobban felmérjük ezeket a nehézségeket, de jó érzés, hogy el tudunk jönni, hogy tudunk énekelni, hogy itt lehetünk. Nagyon sok koncertünk volt most ezen a nyáron.

– Merre turnéztak az együttessel?

– Cs. É.: Mostanában főleg otthon Magyarországon, a Székelyföldön és Szlovákiában voltak fellépéseink...

– Hogy látják a színpadról, mennyit változott a közönségük összetétele a korosztályokat vagy akár a tömeget tekintve?

– Cs. É.: Persze mások lettek az emberek is. Felőtt egy másik generáció, akik talán a mi hajdani rajongóinknak a gyerekei. Örülünk, hogy fiatalabbak is vannak, idősebbek is, ez egy jó érzés.

– A rádiók mai napig szívesen játsszák a dalokat. Meg lehet szokni az érzést, hogy visszahallja magát a rádióban?

– Cs. É.: Ez régen furcsa volt. Az ember barátoktól a gondolattal, hogy most én vagyok a tele-

✎ Ifj. Major Lajos

vízióban vagy a rádióban. Most már más, szíval azért harmincöt éve már a színpadon vagyunk, ez az életünk. Mindenbe bele lehet tanulni, mindent meg lehet szokni. Most már nem az újdonság hatása van, hanem inkább a töprengés, a „hogyan tovább?”.

– A pályafutásuk során milyen hatással volt a munkájukra, a lelkesedésükre, hogy gyakran cserélődtek a zenekar tagjai?

– Cs. É.: Ez mindig egy tragédia, mikor meg kell válni valakitől vagy elmegy valaki, mert ez a zenekar nem arról volt híres, hogy nagyon szeretet volna ezeket a helyzeteket. Ezek így alakultak sajnos, és ugyanakkor mindig egy újabb dolog jön ki belőlük. Mindig új lendületet vesz a munka, s ezért van jó oldala is.

– Volt időszak, amikor belekötöttek a dalszövegekbe, támadónak minősítették őket. Előfordult-e emiatt valaha, hogy úgy érezték hátrány magyarul vagy Magyarországon énekelni?

– Cs. É.: Nem, nekünk a közönség volt a fontos. Nagyon sokfelé jártunk a világban. Mi azt tanultuk, hogy a magyar közönség, akik magyarul beszélnek, az a fontos számunkra. Aztán voltak ilyen sikereink, hogy a Távol-Keleten meg itt-ott 9-10 évet töltöttünk. Voltunk Spanyolországban, amit tudunk meghódítottunk. Persze voltak korlátaink, nagyon kemény volt az a vasfüggöny. A szövegekről pedig csak annyit, hogy természetesen volt egy-két merészebb szöveg. A Santa Mariát például nem nagyon szerették, eleinte nem is nagyon játszották, de

a Neoton nem arról volt híres, hogy nagyon provokatív lett volna. Ugyanakkor voltak más együttesek, szövegek, amelyek provokáltak helyettünk is. Nekik ott volt a sláger- és szanzonbizottság, ami most is elkelné néha, megmondom őszintén.

– Volt már búcsúkoncert, búcsúlemez. Mi adta az erőt, a biztatást ahhoz, hogy mégis tovább zenéljenek?

– Cs. É.: Mindig kedvet kaptunk amikor voltak a nagykoncertek, '98-ban, aztán 2000-ben a Népstadion (Ma Puskás Ferenc-stadion – szerk. megj.) után is tovább gördült a székér. Hogyha van elég nagy reklám, akkor azért mindenhol valahogy felébrednek az emberek, hogy jó van Neoton. Ilyenkor hívjuk az embereket, és így belekerültünk ebbe a nagy kerékbe. Annyira örültünk neki, hogy ebben a formációban mostmár hatodik éve játszunk. Most lesz ugye a Papp László-sportaréna-ban is koncertünk december 27-én.

– Ha újra kezdenék a zenei pályát így együtt, mit csinálnának másképp?

– Cs. É.: Ezek nagy kérdések, volnának dolgok, amiket másképp kellene csinálni talán, de akkor, amikor ezt a Neoton-gépezetet beindítottuk, akkor egyszerűen olyan világ volt, amiből ezt tudtuk kihozni. Lehet, hogy sokkal több mindent lehetne még halmozni rá, ami a sikert illeti, de nekünk ez jutott.

– Milyen benyomást keltett önökben a székelyhídi közönség?

– Végyári Ádám: Nagyon jó volt a buli! Általában, mikor határon túlra megyünk koncertezni akkor mindig jó buli van. Ez a mai azért is volt nagyon jó, mert jó volt a világítás, a fénytechnika és a hang is. Jól vette a lapot a közönség.

✎ Bíró Orsolya

Szüreti bál Hegyközszentmiklóson

* Hagyománnyá vált falunkban a szüreti bál megrendezése, amely előtt egy hónappal neki fogtak a fiatalok a felkészülésnek. A jelentkezők párt kerestek maguknak, szokás szerint a fiúk hívták meg a lányokat. Idén tíz pár tanulta meg a dalokat, a táncot, amelyet majd előadnak a faluban.

A bál napján, szeptember 17-én reggel feldíszítették a helyi kultúrotthon termét szőlővel, szőlőharangot készítettek, amelyet később a bálon elárvereztek. Délután elindultak a fiatalok. A huszárok (idén Mol-

nár Levente és Istváni Zsolti) lóháton, a postások, és a párok szekéren mentek meghívni a falu fiataljait és öregeit az esti mulatságra, Érköbölkúton is hívogattak. A meghívót a postások mondták el. Az énekeket a felvonuláskor Bíró Rómeó tanuló dobos kísérte. Az egész falu örömmel fogadta a fiatalokat és meg is kínálta őket. Az este kilenckor kezdődő bálon a Buliszervíz nevű zenekar húzta a talpalávalót, egészen hajnalig tartott a mulatság.

✎ Béres Angéla

Nagyon jó hangulatban vonulnak fel a szentmiklósi fiatalok

✎ A szerző felvétele

Nyerjen könyvet!

Szerkesztőségünk értékes könyvnyereményeket sorsol ki a mellékelt keresztrejtvény megfejtői között.

A REJTVÉNY MEGFEJTÉSE: _____

Név: _____ Telefonszám _____

Postacím: _____

Kérjük a kivágott szelvényt dobja be az Ér hangja dobozba október 24-ig, melyek a következő helyeken lehet megtalálni: SZÉKELYHÍD – Petőfi Sándor Elméleti Líceum könyvtára, Székelyhídi Városi Könyvtár, Magyar papírbolt, CSOKALY – kocsma, ÉRKÖBÖLKÚT – ABC, ÉROLASZI – ABC, HEGYKÖZSZENTMIKLÓS – ABC, NAGYKÁGYA – mezőgazdasági iskola.

Előző számunk keresztrejtvényének megfejtői közül könyvet nyert:

Bálint-Papp Renáta (Székelyhíd), Lakatos Anikó (Székelyhíd), Ratiu Rozália (Csokaly)

NAGY TASAK MEGFEJTÉS 1.	VIRÁG-RÉSZEK NEM KÖZÉPRE	GYILKOL MEZŐ-GAZDASÁGI ESZKÖZ	TERMÉST BETAKARÍT LÉTEZÉS	HORDÓ FEL-SÓ NYÍLÁSA IGEVÉGGZŐ-DÉS LEHET	ISMERETLEN TÁRGY ROMÁN HELYESLÉS
					MAGAS NÖVÉNY IDE-ODA MOZGAT
SZEMÉLYES NEVMÁS ESŐBEN ÁLL			MEGBŰNHÓDIK TÖMTŐ-ANYAG		RÓMAI 50 PUSKÁT HASZNAL ELLENE
KOLDUS TESZI				NŐI NÉV BŰDÖS ILLAT	
	PÁROS ELEM! MAFFIA-TAGOK!	LIGNIT-DARAB! TILTÓSZÓ		MEGFEJTÉS 2. FLUOR ÉS KÉN	
HARCIVONAL MEGFEJTÉS 3.			ALACSONY LÁGYSZARÚ NÖVÉNY ENERGIA	MAJDNEM TÁLIB! A HARMADIK SZEMÉLY	
A					

Ér hangja

Székelyhíd és környéke havilapja. Kiadja és ingyenesen terjeszti a Pro Székelyhíd Egyesület.

Nyomás: Eden Productions, Nagyvárád

Felelős kiadó: Béres Csaba * Felelős szerkesztő: Aszalós Tímea * Lapterv és tördelés: E.

* Munkatársak: Béres Angéla, Bíró Orsolya, Csuka Tímea Boglárka, Holczman Gergő, ifj. Major Lajos, Pap Enikő, Ványa Blanka

Szerkesztőség elérhetősége: 417435 Săcueni str. Kazinczy Ferenc nr. 5/B,

e-mail: erhangja@gmail.com, honlap: www.erhangja.ro

A kiadvány megjelenését támogatta:

Székelyhíd
Város
Polgármesteri
Hivatala